

1. Bóg zapłać rodzinom sprzątającym w ostatnim tygodniu w kościele. Troskę o porządek i piękno w kościele oraz wokół niego, przekazujemy rodzinom: Małgorzaty i Zbigniewa Świeczarz, Teresy i Stanisława Cieszyńskich, Karoliny i Arkadiusza Barańskich.
2. Msze św. w tygodniu będą: codziennie o godz. 17³⁰ a po nich nabożeństwa różańcowe. Natomiast we wszystkie niedziele października nabożeństwo różańcowe będzie odprawiane o godz. 10⁰⁰ – przed Mszą św. Zapraszam serdecznie wszystkich do wspólnej modlitwy.
3. Za tydzień składka do puszek na Fundację Dzieło Nowego Tysiąclecia w związku z obchodami kolejnego Dnia Papieskiego.

**INTENCJE MSZALNE W NADCHODZĄCYM TYGODNIU
(14.X – 20.X 2024):**

- Trwają Msze św. gregoriańskie za Ś.P. Antoniego Lenara.

Ś.†P. *Wieczny odpoczynek racz Mu dać, Panie,
a światłość wiekuista niechaj Mu świeci!* Ś.†P.

○○ **UBÓSTWO POTRZEBNE W ŻYCIU CODZIENNYM** ○○○

Ubóstwo to nie wymuszona bieda materialna, ale niewymuszona wolność od przywiązania do dóbr materialnych na rzecz relacji i wartości wyższych. Dusza uboga jest „u Boga”.

Sw. Maksymilian Kolbe. Ten ubogi kapłan zakonny wykorzystywał najnowocześniejsze środki do głoszenia Ewangelii: prasę, radio, myślał również o telewizji. Kiedy wybuchła II wojna światowa, wydawałoby się, że całe jego dzieło legło w gruzach. Większość zakonników z Niepokalanowa musiała wyjechać w strony rodzinne, wydawnictwo i drukarnię zamknięto, część klasztoru zajęły wojska niemieckie, a on jako przełożony wspólnoty oznajmił współbraciom:

nasza misja nie kończy się, zmieniają się tylko jej środki. Przyszedł czas, byśmy głosili Ewangelię już nie słowem pisanym, ale czynem. Prosił też zakonników, aby zaciągnęli się do Czerwonego Krzyża i nieśli pomoc potrzebującym. Ci, którzy zostali w Niepokalanowie, dali schronienie przesiedleńcom z poznańskiego i deportowanym Żydom. Dzielili się z tymi ludźmi chlebem i słowem otuchy. Sam św. Maksymilian dał ostatecznie najwyższe świadectwo swojego ubóstwa, gdy najpierw w obozie koncentracyjnym w Auschwitzu dzielił się głodowymi porcjami chleba, resztą sił spowiadał godzinami współwięźniów i wreszcie gdy oddał swoje życie dla ocalenia życia drugiego człowieka. To jest chyba najwyższy wymiar ubóstwa duchowego – umieć dać najwyższy dar z siebie. Być wewnętrznie tak wolnym, by oddać siebie w ofierze drugiemu człowiekowi. Takiego wymiaru ubóstwa potrzeba dziś nam w kapłaństwie, w życiu zakonnym, w życiu małżeńskim i rodzinnym, bowiem bez ofiary nie ma miłości, a do tej pierwszej zdolni są tylko ubodzy w duchu.

**Nieustającej
Westchnienie...**

13.10.2024

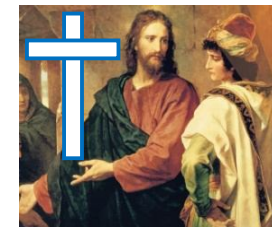
XXVIII Niedziela zwykła

|| *Gazetka Parafii w Nizinach (do użytku wewnętrznego)* || www.niziny.przemyska.pl ||
|| *e-mail: niziny.przemyska@gmail.com* || *tel. 506 996 750* || facebook.com/ParafiaNiziny ||

○○○ **SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA (Mk 10, 17–30)** ○○○

Gdy Jezus wybierał się w drogę, przybiegł pewien człowiek i upadłszy przed Nim na kolana, zaczął Go pytać: «Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?» Jezus mu rzekł: «Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko sam Bóg. Znasz przykazania: Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, nie oszukuj, czcij swego ojca i matkę». On Mu odpowiedział: «Nauczycielu, wszystkiego tego przestrzegalem od mojej młodości». Wtedy Jezus spojrział na niego z miłością i rzekł mu: «Jednego ci brakuje. Idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w Niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną». Lecz on spochmurniał na te Słowa i odszedł zasmucony, miał bowiem wiele posiadłości. Wówczas Jezus spojrział dookoła i rzekł do swoich uczniów: «Jak trudno tym, którzy mają dostatki, wejść do Królestwa Bożego». Uczniowie przerazili się Jego Słowami, lecz Jezus powtórnie im rzekł: «Dzieci, jakże trudno jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne niż bogatemu wejść do Królestwa Bożego». A oni tym bardziej się dziwili i mówili między sobą: «Któż więc może być zbawiony?» Jezus popatrzył na nich i rzekł: «U ludzi to niemożliwe, ale nie u Boga; bo u Boga wszystko jest możliwe». Wtedy Piotr zaczął mówić do Niego: «Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za Tobą». Jezus odpowiedział: «Zaprawdę, powiadam wam: Nikt nie opuszcza domu, braci, sióstr, matki, ojca, dzieci lub pól z powodu Mnie i z powodu Ewangelii, żeby nie otrzymał stokroć więcej teraz, w tym czasie, domów, braci, sióstr, matek, dzieci i pól, wśród przesładowań, a życia wiecznego w czasie przyszłym».

○○○ **SŁOWO OBJAŚNIENIA DO SŁOWA BOŻEGO** ○○○

Jezus zwracając się do swoich uczniów, po rozmowie z bogatym młodzieńcem, powiedział: „Dzieci, jakże trudno wejść do Królestwa Bożego tym, którzy w dostatkach pokładają ufność”. Nie słyszymy w Jego Słowach potępienia bogactwa, ale ukazanie, jak ludzie winni używać bogactw tego Świata, żeby nie stały się one dla nich przeszkodą w zbawieniu. Na tym właśnie polega mądrość, która jest najcenniejszym skarbem. Dlatego Jezus